

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносить: в Австрії:

на цілий рік 24 K
на пів року 12 K
на чверть року 6 K
на місяць 2 K

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 долларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тиждень 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
щод суботи 5 долларів або 10 руб.
Поодинокі число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш.
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових повільнів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського ул. Я.
гайлонська ч. 2.

Рукописи звертає ся лише а
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
вільні від порта. — Оповіді
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надії-
нім“ 40 сот. Подяки і привітні
донесення по 30 сот. від стрічки

Можливість нової балкань-
скої війни.

(X) Війна балканського союзу з Туреччиною вже на боввищу покінчена, але тепер виринає можливість нової війни балканської між самими балканськими союзниками. Сего можна було вже навіть в перших місяцях балканської війни сподівати ся, що між балканськими союзниками прийде до війни з нагоди поділу добути. Тепер же, коли вже розходять ся о усталення границь поміж союзниками, починає справа запутувати ся і заогнювати і тому не тільки не можна сподівати ся скорішої подлягати мирних переговорів, але навпаки можна побоювати ся воєнної розправи між ними.

Переговори, котрі мають бути переведені після застанови воєнних кроків з Туреччиною наперед на фінансовій конференції в Парижі, відтак з амбасадорською конференцією в Лондоні, а на останку між самими балканськими державами для розв'язки всяких трудних питань, можуть протягнути ся цілий рік. Протягом сего часу можуть виринути нові заплутанини.

Передовсім застановим ся над назначеними в Парижі переговорами. Домагане значного воєнного відшкодування як додаток до цілковитого забору європейських провінцій Туреччини видає ся самим балканським державам пересадним. Вони можуть підтримувати се домагане лише стародавними заборчними звичаями Туреччини. Турки загортали не тільки завойований край, але грабували все майно населенців. Однак се були старовинні звичаї а тепер є 20-те століття. Турецькі відпоручники мають отже в Парижі доказати, що домагане воєнного відшкодування є суперечне з новітніми міжнародними звичаями. В 1897. р. Греція заплатила воєнне відшкодування після виходу з завойованої Тессалії. В 1871. р. уступили ся німецькі війська з дев'яти десятих забраної французької області за заплату відшкодування. Греція має отже намір відповідно тим звичаям зречи ся воєнного відшкодування, наколо Туреччина заплатить „давний великий рахунок“ около 60 мільонів франків. В той рахунок вчислені давні домагання, о котрі Греція безуспішно відсорок літ у Туреччині упоминала ся, особливо відшкодуване за захоплене грецького приватного майна, за втрати заподіяні грецькій торгівлі бойкотом і за викупо в 1897/98 виданих турецьких скарбових бонів на поживу для населення Тессалії, бо за все те Туреччина нічого не платила. Імовірно сі і ще інші рахунки пропозують грецькі відпоручники в Парижі, щоби після відмови відшкодування бодай щось троха уторгувати. Подібно будуть імовірно поступати Болгарія і Сербія.

У Франції, де спершу відкинуто рішучо воєнне відшкодування, освоїли ся троха на бажане Росії з тим домаганем. Однак сподівують ся так повести справу, щоби заграничні вірителі Туреччини не потерпіли шкоди. Російське правительство підтримує грошеві домагання балканських держав, бо не бажало би бачити Болгарію чим скорше готовою до дальшої діяльності. Так само нерадо бачила би Росія, щоби Туреччина в Азії могла на ново скріпити ся. В кождім случаю бажать тепер в Петербурзі Болгарію по змові скріпити, щоби можна її уживати помічницю російської політики в Європі. Задля того прихильність Росії для Греції в останніх часах значно охолонула, бо Греція вже своїм географічним положенням скорше відеуне ся від

російського впливу. Взагалі переговори фінансові в Парижі будуть доволі трудні тим більше, що тут буде діло з хитрими народами східними, а Туреччина, скоро лише закінчить мир, буде уміла своє становище дипломатично скріпити.

Притім треба пам'ятати, що сучасно з переговорами в Парижі мають амбасадори в Лондоні рішати про південні границі Альбанії і про долю Егейських островів. Греція не хоче уступити від своїх домагань.

Колиж би європейські держави силою хотіли приневолити Грецію до уступок, то вимагало би се ще більших фінансових жертв. В Парижі має бути устанолено, що кожда балканська держава може фінансово вимагати. В тій справі зараз поперечать ся Болгарія і Греція. Грецьке правительство оцінює прислуги Греції підчас війни що найменше так само як Болгарія. В Афинах обчислюють вже, які видатки мала і що зробила грецька флота, бо коли би грецька флота не була зараз перервана морську дорогу Туреччині до Малої Азії, Сирії і Арабії, тоді могла би була Туреччина вислати проти Болгарії о много більшій воєнній силі. Греки впевняють отже що вони дали Болгарам що найменше таку поміч в Тракії як Сербія і що се вельми невдячно з боку Болгар, тепер мало важити грецьку поміч. Коли би отже париска конференція ухвалила виплату воєнного відшкодування, тоді Греки будуть вимагати, щоби Болгарія не дістала більше, як Греція і Сербія. Всі три держави мають бути однаково обділені. Однак Болгарія буде сему опирати ся і великим державам буде трудно довести до угоди між суперниками.

Спир при розділі земельної добути не буде менший, як спір о гроші. В Афинах запевняють, що Росія обіцяла болгарським представникам за відступлене Силістрії віддачу Солуня. В два дні по приході Греків до Солуня поручила Росія російському консулу тамошньому, вважати російського посла в Афинах своїм зверхником, а се вважали там дипломатичним признанем прилуки Солуня до Греції. Тепер Росія нахилила ся до того, щоби Солунь признати Болгарам. Також Англія не радо бачила би Солунь в грецьких руках. Однак се неможливе, щоби Греки добровільно уступили з „другої своєї столиці“. Із Солунем втратили би вони також Халкідикі і цілу область між Вардаром а Серресом. Навпаки Греція буде ще вимагати від Болгар чотирикутника Серес—Драма—Кавала—Оржани, себ то області, де грецьке живло в десятиро переважає Болгар.

(Конець буде).

Чому не достає в нашій народі дійсного
духа християнського а чому корінить ся
подекуда радикалізм і індеферентизм
релігійний?

(Конець).

Наша рада і домагане є ось яке:

Кождий з добромислячих християн нехай постановить:

- 1) читати і передплачувати християнські часописи і видання;
- 2) нехай зложить кождий св'ященик церковну бібліотеку, в котрій би були по одному примірникові:

а) усі книжочки видання оо. Василя, в Жовкві. Вони на жадане дадуть спис книжок;

б) усі книжочки видання св. Ан. Павла;

в) „Основа“, котру конечно треба би заперенумерувати для себе, для братств церковних, для читальні і інших товариств; так само і „Місіонар“ оо. Василя в Жовкві. Крім того раз другий пригадати в церкві і заохотити парохіян до пренумерати тих послідніх часописів. „Місіонарчика“ можуть діти пренумерувати навіть і з школи по двох трох оден примірник. За „Основу“ платити ся 3 K, за „Місіонара“ 1.20 K з „Місіонарчиком“, а за „Місіонарчика“ 60 с річно. Кошт невеличкий і для убогого.

г) До бібліотеки церковної купити треба би книжочки видання о. Джулинського в Лапшині п. Березани т. зв. книжочки Місійні дешевенькі і маленькі брошурки і деякі дуже красні театральні штуки. Також має він і „Життя св'ятих“ за 12 K штука красно оправлені і дуже тепло і по нашому духови писані. На жадане дає він спис своїх видань.

д) Також дуже красні змістом і формою суть книжочки п. Насальського в Коломиї, котрі побіч релігійних мають велике значіння задля своїх актуальних тем примірів з життя. Неодно таке оповідане більше зробить вражіння і принесе хісна як неодна проповідь. Селяни а особливо молодіж їх формально розпацують і читають всі і старі і молоді; не завадить прочитати їх і св'ященикам задля прекрасних примірів;

е) побіч того годить ся мати в бібліотеці 2—3 примірники о. Дзеровича з Стрия „Ціла правда про радикалів“, дуже красна і актуальна брошура;

з) також не завадить в бібліотеці послання пастирські наших Преосвящених Єпископів;

и) „Емігрант“ часопис в справі емігранції за 1.20 K, Львів Коперника ч. 36;

і) деякі книжочки релігійного і морального змісту тов. „Просвіти“, тов. Педагогічного;

Львів і інші міста та окраїни на нашій Русі дуже багато зділали би сею на око незначною акцією по захристіях і сплила би се деморалізація загально манія переходу в латинство, там же знов, де того нема, латинники могли би дуже много користати із спільної бібліотеки та не відчувувати ся і відгороджувати ся від церкви і руского народу хіньским муром.

к) Де є можливість можна би давати в хісном читати „Руслана“, котрого і селяни люблять читати задля его спокійного, річевого і розумного способу писання як і его християнського напрямку;

л) також і видання о. Пр. Бачинського можна купити до бібліотеки.

Тут поданий лише начерк тої так важної акції в руській народі що до закладання церковних, публичних бібліотек — правду кажучи — наші читальні бібліотеки не много приносять хісна, бо рідко коли можна застати т. зв. бібліотекаря, багато що красивих книжок запропастило ся, нема контролі і належного допозовування недостаючих книжок і т. д.

Св'ященик по Сл. Б. чи вечірній повинен би сам занятися позичкою книжок або кимсь совісним виручувати ся.

Питанє, де взяти грошей на так велику бібліотеку, дасть ся розв'язати в той спосіб, що добровільними датками, збиранем при різних нагодах, відправленем на сю ціль акафісту соборного і т. д, навіть збірку вечірню можна на сю ціль ужити.

Овоці з такої бібліотеки є слідні по році — двох, бо кождий читає і що прочитав оповідає при нагоді другим,

Хто має в парохії які будь недомаганя, нехай спробує отсею ліку, а певно много злого в короткім часі направить ся тимбільше, що наші селяни загально люблять читати або побожні книжочки або оповідання найчастіше релігійно-морального змісту без домашки політики.

Крім наведених книжок і брошур є ще багато інших видань, котрі по можності годило би ся в міру засобів закупити від видавців. Кождо однак книжочку чи видане треба б вперед самому переглянути і коли би оказалась ся невідповідна відкинути їх рішучо. Дасть Бог, що ні одна церква не буде без бібліотеки а коли нарід відчувє її потребу, не залишить її підперти своїми лептами. Тож сьміло вперед!

о. І. К.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і привіднувати нам нових передплатників в кругах своїх знайомих.

Перед миром на Балкані.

Сербско-болгарський спір.

Балканський Союз поважно хитає ся. Ходить о розділ Македонії, що до котрої мають Сербія, всупереч передвоєнному договору, великі претенсії. І з одної і з другої сторони чути нарікання, а навіть гризби.

Софійська „Вечерня Пошта“ твердить, що оповідання про союз балканських держав є байкою. Було би найбільшою похібкою, коли би хтось лучив Сербію і Болгарію. Треба позабутися ілюзій, що теперішнє сербо-болгарське непорозуміння може бути мирово полагоджене.

Між союзників вмішає ся мабуть їх опікунка Росія і приборкає нечемних дітей.

Кандидат на альбанський престол.

„N. Fr. Presse“ доносить, що імовірно вже на нинішній конференції прийде до обговорення справа обсади альбанського престолу. Зачувати, що Німеччина з своєї сторони поставить кандидата. Найбільше виглядів має мати кн. Вільгельм Фридрих Генрих Віт, син князя Вільгельма Віта, ожененого з княжною Марією Голяндською. Кандидат сей числить 37 літ і служить тепер в 3. полку прускої гвардії.

Перепоми в мирових переговорах.

В дипломатичних кругах панує безпечне і страх ізза безнастанної проволоки мирової конференції, яка не зібрала ся навіть на перше засідане. Ріжниця поглядів між відпоручниками балканських держав тривають дальше, супроти чого нема на разі виглядів на підписане мирового прелімінара. Болгарський посол є готов підписати прелімінарний договір в редакції конференції амбасадорів, але Греція, Сербія і Чорногора противлять ся підписанню сего договору, домагаючи ся в нім зміни §§. 3. і 5., які наказують як Туреччині так також балканським державам примістити ся до волі великодержав в справі визначення границь Альбанії, в справі альбанської конституції і в справі островів Егейського моря.

Коли би Сербія, Греція і Чорногора й дальше противили ся підписанню прелімінарного договору, в такому случаю Болгарія на власну руку готова сей мир підписати.

До Лондону прибули вже всі відпоруч-

ники балканських держав і можна надіятися підписання мирових прелімінарів в найближчій часі.

Після вістий з Лондону великодержави, особливе Англія, рішучо протиставилися, щоб Болгарія на власну руку заклочала мир, а то з тої причини, бо через се зросли би противенства у балканським союзі.

Мирові відпоручники явилися вчора у Грея, який радив їм, щоб як найскорше підписали мирові прелімінари.

Бюро Райтера доносить: В дипломатичних кругах панує ще велика невпевненість, що до дороги, якою піде мирова конференція. Нема ніякої прояви, щоб союзники з війскою Болгарії хотіли підписати прелімінари в теперішній формі, противно — є причина до здогади, що сербські і грецькі відпоручники одержуть інструкції від своїх правительств, що до залагодження прелімінарів. Ужикуть першої з берегу нагоди, щоб устроїти спільне засідання відпоручників союзних держав, щоб могли застановити ся над точками, які поставлять їх правительств і виберуть спосіб поступовання. Досі не відбула ся така конференція.

О свободу каналу Корфу.

„Corriere della Sera“ оголошує статтю, в якій висловлює жаль, що в справі каналу Корфу Франція, а у Франції навіть прихильники прихильних до Італії відносин заняли становище прихильне для Греції, а проти слушних домагань Італії. Італія в своїм повенню не руководить ся зовсім злого волею супроти Греції, ходить їй лише о свободу каналу, а отже й свободу Адріатичного моря.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. В середу: руско-кат. Ів. Бог. Преп.; рим.-кат.: Єлени. — В четвер: руско-кат.: Ісаї П. м. с. Н.; рим.-кат.: *Божє Тіло*.
— Експ. Митрополит *Гр. Шептицький* виїхав на 10 днів до Крехова.

— Експ. Намісник *др. Коритовський* прибуде до Львова в суботу і безприводно обійме урядоване.

— Відїзд зі Львова *б. намісника д-ра М. Божинського*. В неділю вечером попрацювали в ждальні І. кл. на головній двірці у Львові *д-ра М. Божинського* урядники намісництва, представники властей, предсідник *м. Львова, Найман* і ин. Бувший намісник звадив до урядників намісництва отсе письмо: „Опускаючи по 5 роках се становище, відчуваю живу потребу звернути ся з сердечним прагнєм до всіх пп. урядників і висказати їм найщирішу подяку за все раду, старанну і совісну працю, якою помагали мені в урядованю. Поважні обов'язки, які має до виповнення управа краю, вимагають від політичних урядників повної посвяти службі, розуміння своєї задачі і задержання одностайності всего адміністративного апарата. Мушу зазначити з особливим признанєм, що органи адміністрації не опустили сеї дороги, а всякі проби, які підприємляно, щоб їх звести з сеї дороги, розбивали ся все об характер, патріотизм і основні сего тіла, яке творить політичні урядники нашого краю. Глядячи на се переймав ся я для них правдивим поважанєм. Сим моїм почуттям я давав всюди явний вислов, а нині пращаючи ся з Вами, хочу їх ще раз ствердити. Будете вразом пересвідчені, що взаємини, які вивязали ся межі мною а підчиненнями мені урядниками, на основі спільної праці, я все задержу у вдячній пам'яті. Пропну також шефів бюр і урядів, щоб подали ці слова пращання і подяки всім урядникам“.

— Сміло вперед! Сими днями розіслано по гр.-кат. Урядах парохіальних станіславської епархії дуже важне в нинішніх часах діло *В. п. о. Йосифа Фадєєвича* під заголовком: „Конечність католицької преси у нас і єї організація“. Хто уважно се прочитає, той скаже певно: се має, рідне давненько вже плекане у грудях бажанє, мої мрії. Цікавий може се діло набути в Станіславові у пресового товариства сьв. Йосафата, або упросити когось із знайомих братів.

Та не о се ходять! Час би вже, щоб

сейчас таки як найборше тов. укр.-руське товариство сьв. Йосафата було основане. Бо пошож ждати? Кождий день проволоки ослаблює нас, додає відваги ворогам а пригноблює щиро мислячих католиків руских. Нема, здає ся, сьвященника, котрий би на сю так взнеслу і у нас може найважнійшу цілю жалувал лєпти, щоб особисто пресове товариство сьв. Йосафата запомочі. Тому основники сего многонадїйного товариства нехай не бачать ся а сейчас по можности заки горяче, нехай кують а Бог дасть, що побіч мільйонних інституцій католицьких повстане і у нас хоч щось на початок. Станіславів так опущений до недавна зацвів рівнож деякими христ.-кат. інституціями, котрі мимо насмішок і колод наших ворогів таки на добре ростуть і кріпшають а чиж і нове пресове товариство мало би спинити ся в бігу? Тож сміло вперед, з нами Бог, а народ вкінці прозріє і відчув працю тай підпоє божє діло. Христос воскрес! — *О. І. К.*

— **Перевиборчий рух.** „Галицько-русская Рада“ старокурських русофілів скликала зїзд своїх нечисленних сопартійників на день 27. с. м., щоб порозуміти ся в виборчих справах.

Повокурські русофіли ще не скликали ся на зїзд, але „Русская Рада“ відбула вчора по полудни засідання. *Д-ра Дудикевича* — як дізнаємо ся — на сїм засіданю не було.

Союзники русофілів недобитки „Rad-i Narodow-oj“ зібрали ся вчора на засідання, попереджене зборами відпоручників всепольско-подольсько-народового блоку, на яких накликав *б. міністер Гломбінський* до безпощадної борби з Русинами.

Польські демократи відбули минавшої неділі великі збори відпоручників сторонництва з цілого краю. Порішено вїйти в порозумінє із всіми тими чинниками, які досі співділали в акції за виборчою реформою.

Не менше численні були збори польських людодців, які відбули ся в суботу в *Ряшеві* і на яких ухвалено назвати порозумінє із організаціями всіх сторонництв без ріжниць народности, які заявили ся за виборчою реформою.

Також польське поступове сторонництво радило минавшої неділі і порішило виступити з власними кандидатами при соймових виборах.

— **Українка героїною.** Віденські дневники містять розмову з полковником *Ізмаїлом Гаккї бейом* Тевфіком, одним з оборонців *Яніни*. Турецький полковник в розп'ятті заявив: Уважаю своїм обов'язком піднести заслуги одної жєнщини, котра — одинока в *Яніні* — незм'ордовано посв'ячувала ся опіці над хорими і раненими. Хоч муж єї лежав тяжко хорий в дома, героїська жєнщина находила прецінь час для доглядання з цілою печальністю ранених. Ся жєнщина, то пані *Константинова Білінська*, жєна австро-угорського генерального консуля в *Яніні*. Не знав я єї лично, але жєн'ри, випущені із шпиталів, розказували мені з слєзками вдячності в очах про єї посв'яту.

— **Палата послів** відбуде в сїм тижні три засідання: у в'торник, середу і п'ятницю. На тих засіданнях будуть дискутувати над заграничною політикою і заявою *Гр. Штірґка*, яка має нині наступити. Дневники догадують ся, що дискусія відбуде ся в спокійнім тоні. Молодоческі послы, які нараджували ся онді над парламентарною тактикою, постановили пошити своє становище до правительства рішєнь чєского клуба.

— **Помер о. др. Ж. Ленкович**, пралат львівської рим.-катол. капітули, член кр. Ради шк., радий *м. Львова*, *б. проф. св. Богословія* на краківськїм університеті і *б. ректор рим.-катол. духовної семінарії у Львові*, проживши 68 літ. Похорони відбули ся нині на *Личаківськїм цвинтарі*.

— **Віча в справі виборчої реформи.** Дня 16. с. м. відбуло ся віче в справі виборчої реформи до союму і соймових виборів в *Бродах* в салі товариства „Основа“, а дня 11. с. м. в *Новім Селі* коло *Підволочиска*. На обох вічах ухвалено резолюції за як найенергійнішою виборчою акцією.

— **Відпустки для резервістів.** „Mil. Rundschau“ доносить, що жєнєри військ розміщєних в *Боснії*, *Герцєговині* і *Дальмації* можуть по червї одержати відпустки до 14 днів, а іменю до 8 дн. стану.

— **Родина драма.** В *Поточанах* коло *Бережан* був управителем школи *Дмитро Шкаврітко*, а учителькою єго жєна *Розалія* з *Ри-*

жєвських. Дня 12. с. м. в несприєтності мужа *Розалія Шкавріткова* при породі померла, а єї муж повернувшись доми з розп'яки по стратї жєни застрїлив ся. Похорони обоїх відбули ся дня 14. мая при участі численного учительства з околиці. Покійники були сьвідомими Русинами. Він мав 28 літ, она 32. *В. І. п.*

— **Осторога.** (Урядовий комунікат). „Psycho Succes Club“ в *Новім Йорці* розсилав оголошеня і проспекти, в яких ззивав адресатів, щоб записували ся як члєни сего клуба за зложєнем звичайного річного датку в сумі 12, аглядно 6 доларів. Члєни клуба мають відзискати здоров'є, щастє, успішність і добробут. Після засягнєних інформацій сей клуб є нечесним підприємством, яке числить на легкодушність публіки. Тому міністерство внутрішних справ остерігає населєня рескр. з дня 22. цвєтня 1913 р. ч. 9081 перед обманчою діяльністю і нечесною тенденцією сего клуба.

— **Австрійські добровольці в балканській війні.** Чєські дневники доносять, що в балканській війні брало участь 2836 Славян з Австрії як добровольці. З тих вернуло доми 600 здорових, а пречі погинули, або є покалічені.

— **Биятики межі Чехами а Нїмцями у Відні.** Оноді прийшло в онді з віденських реставрацій до биятики межі Нїмцями а Чехами. Іменю гурт Чєхів вніс там оклик в чєсть короля *Микити* і *Сєрбії* і се так розлютило присутних Нїмців, що почали суперечку, яка закінчила ся биятикою. Супокій привернула очюю поліція.

— **Смертний виладок з оружєм.** В домі господаря *Петра Мазуркевича* в *Холові*, *радехівського повіта*, оглядав оноді револьвер син *Петра Василь*. Підчас оглядання так необережно обходив ся з револьвером, що убив свою 17-літню сестру *Еву*.

— **Огнь в Прєшбурзі** не був ще вчєра вєчером вповні погашєний. Згоріло загалом 80 доми. Шкода була тому так значна, що жиди не хотіли з причини суботи брати участі в ратунковій акції. 6.000 людї є без криші. Цісар уділив зі своїх приватних фондів погорільцям 20.000 К, а угорське правительство 10.000 К за помочи.

— **Тижневі виплати в середу.** Будапєштєнська громада постановила виплачувати гроші за тижєву працю своїм робітникам не в суботу, як було досі, але в середу. Се наступило в наслідок узгледнєня подання протїалькогопольної ліги, яка звернула увагу на се, що робітники, які одержують заплату за свою тижєвну працю в суботу, як в передсв'яточний день, по найбільшій часті сей грїш пропинають.

— **Подорожують карти їзди електричним трамваєм.** Електрична комісія у Львові постановила оноді завєсти 2 сотиковий додаток до карт їзди возами електричними трамваєм за т. зв. „пересіданє“. Як обоснованє сеї додаткової оплати при картах, зазначєно, що пересіданє потягає за собою більшє видатки часу служби маніпуляцією з бієтами.

— **Що є причиною так частих нещасливих випадків в Росії?** Міністер комунікації, *Рухлов*, досліджував причини випадків на російських залізницях. Єго дослідї виказали, що причиною майже половини сїх нещасливих випадків є нетверезий стан залізничної служби. З сеї причини постановив міністер поручити як найскорше виготовлєнє середників в цілі зменшення пиятики на залізницях.

— **Театри проти кінотеатрів.** Німецький союз сцен відбув недавно в *Айзєнах* головні збори. На зборах ухвалив заборонити своїм члєнам грати для кінотеатрів, а також запротєстувати проти сего, щоб автори, які пишуть для сцен, писали драми і для кінотеатрів.

— **Заручини князя Караджорджевича.** Брат сєрбського короля *Петра*, *кн. Арсен Караджорджевич*, заручав ся в *Рамі* з вдовою по міліонєрі *Бротови*. Суджєна має приданого 70 міл. корон. Суджєний „молоденький хлопець“, бо має 60 літ, є вдівцем і має вже дорослі діти, а і суджєна не много втікла від него віком. *Кн. Арсен* брав участь в балканській війні і за своє героїство під *Кумановою* одержав ранг генерала. Особистє майно *кн. Арсєна* є дуже незначнє.

— **Банкротствє угорських вельмож.** Перед кількома днями купці і промисловці в *Будапєшті* внесли до суду поданє о оголошенє конкурсу до майна трєх угорських вельмож, котрі збанкрутували. Сими вельможами є: *Гр. Павло Шапари*, *Гр. Алядар Каракєсний* і

Гр. Емерік Дєгєнфєльд. Всі снї розпоряджались мільйонами майном, котрє скорєнько пущили а відтак зачали затыгати лихварські довги. *Гр. Шапари* вже перед кількома роками стояв над берегом руїни, але тоді виратувало єго подружє з *Гр. Прєзєдєнкою*. Одержавши великє віно, *Гр. Шапари* кидав грїшми так, що родина кілька разів мусіла платити за него довги. *Гр. Дєгєнфєльд* тратив величєзні квоти на стайню, в котрій ховав перєгонові коні. Третий з них *Гр. Каракєсний* був налоговым картярєм і марнотратником. Коли у своїй палаті урядив гостину в чєсть короля *Альфонса*, котрий з жінкою приїхав до *Будапєшту*, щоб відвідати цісаря, виступив з такою виставністю, що здивував навіть цісаря. Сю руїну вельмож спричинили лихвари. Коли на *Угорщині* вїйшов в жите строгий закон проти лихварства, ватага будапєштєнських лихварів перенєсла ся до *Відня* і звідтам закидала сіти на свої жертви. Лихвари ті позичають гроші навіть малолітнім, єсли знають, що родина заплатить, коли лихвар загрозить судом.

— **Знова страйк в Англії.** З *Льондона* доносять, що в тамошних доках настало серед робітників великє напружєнє. Заносить ся знова на великий страйк. „Daily Tel.“ пише, що страйк може вибухнути вже в найближшій тижні. Робітники домагають ся підвишеня платні. Організація доківців задумує викликати страйк рівночасно у всіх доках. Побожують ся, щоб всі замовлєня не були звернені до Німєччини.

— **Нова бензина.** Дневник „Die Mühle“ доносить, що ондому німєцкому хємікови вдало ся винайти нову хємічну сполуку, яка має заступити бензину і бензол. Проби вже відбули ся. Небавком появить ся „нова бензина“ в торговлі. Витворюють сей новий препарат з тих самих сирівців, з яких і бензину. З причини лучшого вихиснованя матеріялів, а також і з причини лекшого виробу нового продукту, буде імовірно єго ціна вносити лєдві одну третину, а може і менше, чим тепєрішня ціна бензини. Газ, який витворює ся з сего нового продукту, має бути майже без запаху, а вибухова сила значно більша чим бензини; по спалєню нічого по собі не лишає, запалює ся так легко як і бензина, а небєзпєка значно менша. Оноді відбула ся проба самохода, при якій була заступлена бензина сими новим продуктом. Проба удала ся добре. В цілі виробу нової бензини має ся небавком завязати акційнє товариство з капіталом 2 мільйони марок.

Оповідки.

— **Пригадуємо**, що в чєтвер дня 22. с. м. відбудуть ся загальні збори товариства взаїмних обєсп. „Днієстер“ о 10. год. рано у власній салі при ул. *Рускій* ч. 20.

Перед загальними зборами о 8. год. рано відіправить ся в *Успенський церкві* *Богослужєнє* на інтенцію Товариства і панахида за померших члєнів.

Вступ на збори є вільний для всіх члєнів, право голосованя мають лише вибрані відпоручники.

— **Концерт у Львові.** Заходом Музичного Товариства ім. *М. Лисєнка* відбуде ся в чєтвер дня 22. мая в салі „Народного Дому“ у Львові музичний вєчєр *П. Чайкєвського* при участі *Вп. Пань: О. Бірєцької, Р. Білінської, О. Левицької, проф. Муз. Іуститута: О. Ясєницької, О. Вольфстєля, Ф. Крєбєса* і хору „Львівського Бояна“. Програма: 1) Вступнє слово. 2) Квартет d dur ч. 2. і 3. відіграють: *О. Пежанський, Н. Рубінґєр, Г. Колцуняк, О. Букшованний*. 3) VI. Симфонія (патєтична) на два фортепіани відіграють п. п. *О. Бірєцька* і *Р. Білінська*. 4) а) Арія *Татїани* з опери „*Онеґін*“, б) Чому? відєспівав п. *О. Левицька*. 5) а) „Serenade melancholique“, б) „Valse scherzo“ відіграє п. *Ф. Крєбєс*. 6) а) Вєчєрні мрії, б) Із да трійкою, відіграє п. *Р. Білінська*. 7) Тріо a-moll (2 ч. і finale) відіграють п. п. *О. Ясєницька, Ф. Крєбєс* і *А. Вольфстєль*. 8) Дуєт і хор з I-ого акту опери „*Онеґін*“ в достроєм фортепіану відєспівав „Львівський Боян“. — Початок точно о годині 7 30 вєчером. Ціни місць: Крісло I-ряднє 3 К, II-ряднє 1-98 К, III-ряднє 1-50 К, вступ на салю 80 с, галєрія для учєників 30 с. Бієти продає вчаснійше *Книгарня Шевчєнка*, *Ривок* ч. 10, а в дни концерту вєчером при касі.

— **З Відня.** Тов-о „*Кружок земляків*“ і „*Січ*“ у Відні уладжують в чєсть *Шєвчєнка* і *Лисєнка* концерт в чєтвер 22. мая о 8. год. вєчером в *Josefssaal des Lehrhauses, VIII, Josefsgasse 12*.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Елеонора Буйновська.

Коли сади цвили.

Присвячую проф. Гр. Бобякови.

Була Великодніа неділя, — день соняшний, красний. — Золоті облески стелили ся по зелених нивах, по тихих галях — мов золота пряжа, вішаючи ся по галузках кущів та дерев.

Дзвони грали!

Веселий їх відгомін ніс ся воздушними крилами з під низкої дзвіниці в далекий, щасливий світ. З під чорних стріх виглядали білі стіни хат, неначе голуби, що припадають до землі, вкритої зеленою муравою. Під старими грушами та яблунками росіяла весна безчисленне багатство красних цвітів; молоденька трава — мов зелений шовк оповила землю. В чистім воздуху плавали пробуджені пчоло та маленькі комашки, гомонячи радісно.

Через уличі села перебігали скоро молоді дівчата красні — мов рожі, розсміяні, веселі; хлопці йшли малими гуртками, розкачуючи голосно, приговорюючи; старі жінки та сивоволосі газди тягнули за молодими.

Всі спішили на простору площу перед церквою — під хрестом, де мали відбувати ся гайки.

Кругом обсіли старі, а на площі збирала ся молодь. Небагом весела пісня рознесла ся в воздуху і поплила в даль синю...

В старенькій хатині, на білій постелі лежить молода дівчина. Чорний волос розсїяв ся по білдім лиці — по високих подушках; темні очі горять нездоровими блесками. Крізь відчинене вікно вливає ся до середини горяча, золота струя соняшного світла, та виповнює ясностю цілу хату. Рядом поід чорну стелю повішані образи святих сияють яркими красками; дивна тишина царить в хатині...

— Гей! Гей! — думає дівчина; — пішли усі — пішли!

Там на площу — тепер там пісень співають, заводять широкий круг — і радіють, радіють. А там під горою, що цвітвом вкрила ся, грають ся діти весело — мов метеликів рій крилатий!

Зелені галузки у руках хитають ся, красні одяги миготять в золотих блесках сонця, по дорогах розсипані лупинки з писанок, горять прекрасними красками, мов чудові цвіти.

— Минулого року була і она там зі всіми — а нині! —

Пішли усі! — її полишили! А так її вже скучно на тій постелі — так скучно!

Тільки днів уже перележала, тільки довгих безсонних ночей! тільки думок перебігло через зболілу голову, — та вкінці вже і тих не стало. Тепер в душі страшна холодна безодня — і ляк — ляк перед тим, що буде; тепер боїть ся сама лежати у хаті, чогось їй лячно, коли усі з дому йдуть — тоді она просить: лишіть бодай дитину — відраднійше мені буде!

Коли лягла, білий сніг крив ще землю, зимний вихор гнав по пустих полях і тужно, жалібно шепотів в безлистных конарах дерев — мов би їм щось звіщав. На шпиха вікон клав мороз білі цвіти, на гілках дерев розвішував блескучий іней, що миготів, неначе іскри.

(Конець буде).

Економічні вісти.

Товариство взаємного кредиту „Дністер“ в 1912. р.

Минулий рік адміністраційний (1912) перебуло товариство під знаком загальної фінансової кризи, яка проявила ся сильним підвищенням процентної стопи, а серед нашої суспільности збільшила запотребоване кредиту і спричинила вибіранє вкладок. Наслідком того минулий рік був дуже тяжкий для кредитових спілок та інституцій, однак товариство „Дністер“, хоч також відчуло загальну фінансову кризу, всеж таки завдяки доброму загосподарованю з попередних літ перебуло

минулий рік щасливо і закінчило его корисним вислідом, який стверджує дальший правильний розвій і зріст товариства.

Касовий оборот збільшив ся о 3,442.396 К 78 с до суми 22,225.857 К 72 с. Членів прибуло в 1912 р., бо приступило 545 нових членів з 1052 деклар. уділами, виступило 270 (по сплаті поз.) з 316 деклар. уділами, збільшило ся о 275 нових членів з 736 деклар. уділами, на початку 1912 р. було 5693 членів з 7169 деклар. уділами, проте всіх членів числило товариство 5968 з 7905 деклар. уділами на суму 395.250 К. Тут почислено також 870 членів з 1012 уділами, котрі по сплаті позичок виловили свої уділи в сумі 52,065 К 08 с, але ті уділи не були ще платні, бо не минув ще законний час до виплати, або хоч і були платні, то члени по їх виплату не зголошили ся.

Межи членами більше як 9/10 становили селяни: господарів селян було 5.430 (91 пр.), купців, ремісників і промисловців 170 (3 пр.), святичеників, адвокатів, лікарів 103 (1.89 пр.) урядників і учителів 169 (2.5 пр.), церковних браців 5 (0.09 пр.), інституцій і товариств 90 (1.5 пр.), властителів більшої посілости 1 (0.02 пр.).

Членські уділи збільшили ся о 33.758 К 74 с до суми 375.034 К 51 с (95 пр. декларованої суми), пересічно по 62 К 84 с уділу на одного члена.

Резервовий фонд збільшив ся о 11.123.80 К і вносив 91.186.78 К; додавши до сего спеціальну резерву 8.080.30 К, мало товариство резервові фонди в сумі 99.267.08 К.

Власні капітали товариства, то є уділи і резервові фонди виносили разом 474.301.59 К, се є о 45.439.37 К більше, як в попереднім році.

З уваги, що чужі капітали (вклади, банкові довги і інші) виносили 4,544.429 34 К, виходить пропорція власних капіталів до чужих як 1 : 9.6.

Льокації в цінних паперах, в банках на біжучих рахунках і в різних стоваришеннях на вкладках (в незначній частині на уділах) виносили з кінцем року 432.886 К 71 с.

Вкладок до обороту (на щадничих книжочках) дня 31. грудня 1911. було на 2.810 книжочках 3,468.296.75 К, 31. грудня 1912 було на 3.039 книжочках 3,683.428.32 К.

В порівнянню з минулим роком побільшили ся вклади о 215.131.57 К.

З банкового кредиту користав „Дністер“ через реесконт портфельних векслів із отвертого кредиту на підклад цінних паперів. На реесконтвані векслі побрано протягом року суму 2,532.672.02 К, а звернено 2,274.307.72 К. З кінцем року було тов-о довжне 695.487 К 30 с, а се: Кравцову Банкову: 399.519 К, а Австро-угорському Банкові 295.968.30 К.

Окрім банкових кредитів на реесконт портфельних векслів було тов-о ще довжне з кінцем року в Красівім Банку з отвертого кредиту 33.753 К і в Австро-угорскім Банку з кредиту на льомбард цінних паперів 14.500 К. В порівнянню з кінцем попереднього року (1911) стан довгів в банках збільшив ся о 311.617.30 К.

Позичок виплачено протягом року 1912: на скрипти 748.050 К, на векслі 3,420.084.78 К, разом 4,168.134.78 К, довжники сплатили скрипти на 567.593.55 К а векслів 3,022.161 К; разом на 3,589.754.55 К.

Остало з кінцем року скриптових позичок 4801 на суму 3,343.577.04 К, в тім 4760 скриптів на суму 3,334.391.64 К, інтабульованих на першій місци в пупілярний спосіб, а 41 скриптів на суму 9.185.40 К неінтабульованих, але скріплених відповідною порукою. Векслевих позичок остало на 325 векслевих контах на суму 1,151.380.29 К. В порівнянню з минулим роком збільшив ся стан позичок: на скриптах о 180.456.45 К, на векслях о 397.923.78 з векслевого кредиту користали в товаристві окрім приватних осіб в значнійшій степені рускі кредитові стоваришення, а іменно з кінцем 1912. р. були тов-о довжні (на векслі): приватні особи суму 344.278.14 К, кредитові стоваришення суму 693.197.15 К, інші товариства суму 113.905 К; разом суму 1,151.380.29 К.

Кредитові стоваришення користали в „Дністрі“ з векслевого кредиту лише на реесконт портфельних векслів; векслі інших товариств і членів були забезпечені інтабульованими записами кавцяйних, порукою, підкладами життєвих поліс або ефектів.

Позичає ся тільки членам товариства, котрі по мисли статута мусять бути рівноча-

сно членами Товариства взаїмних обезпечен „Дністер“, на добрі і продуктивні ціли, найчастійше на купно землі.

Відсотки від скриптових позичок числено і в 1912. р. як давнійше по 6 пр.; від векслевих приватних позичок числено до половини марця також 6 пр., а стоваришенням 5 1/2 пр. і виімково 5 пр. В половині марця наслідком загального підвищення процентової стопи піднесено процентову стопу на 6 1/2 пр. стоваришенням і на 7 пр. приватним особам, а з початком листопада на 7 пр. стоваришенням, а 6 пр. приватним особам. Від реесконт векслів підвищив тов у красівий Банк процентову стопу з 5 пр. на 6 1/2 пр., а Австро-угорскій Банк з 4 пр. на 6 пр.

У сплаті позичок — наслідком тяжкого року — слідне було погіршенє і через те залеглости вийшли більш, чим в котрім небудь з попередних літ, іменно: Залеглости у 899 довжників виносили з кінцем року на 1297 ратах суму 82.616.08 К (не цілих 2 пр. суми позичок); ті залеглости були переважно з біжучого (1912) року.

З тих залеглостей сплачено в січні і в лютий 1913. р. квоту 23.152.75 К.

На судову дорогу віддано 15 справ на суму 7.805.72 К, з попереднього року остало заізнаних 36 справ на суму 36.375.61 К, було заізнаних разом 51 справ на суму 44.181 К 33 с, з того сплачено протягом року в часті 11 і в цілости 10 справ на суму 7.891.66 К, остало 41 справ на суму 36.289.67 К.

Зголошенє о позички було 1306 (в 1911. 828); відступило від зголошенє 29, ухвалено 853 позичок, відмовлено 419 зголошенням, а до 5 зголошенє не предложено вимаганих доповнєнє.

На рахунку різних сторін були майже виключно кавцяї, задержані при виплаті позичок в ціли доповнення поставлених умовин; крім того деякі дрібні переходові позиції.

З кінцем року було приходу з відсотків 273.649.93 К, що виносить 5.5 пр. оборотового капіталу.

Розходу на відсотки було 179.744.99 К.

Додавши до ріжниці, що виносить 93.904.94 К відсотки, переенесені з р. 1911. 48.631.45 К було 31. грудня 1912. з відсотків 142.536.39 К, з якої перенесено титулом відсотків, належних до 1913. р. 50.062.36 К, а остало на рахунок відсотків за р. 1912. 92.474.03 К.

Кошти адміністрації виносили 52.393.61 К (сальдо), то є не цілих 1.05 пр. оборотового капіталу; в сій сумі містять ся також покритє страти на курсі цінних паперів квотою 4.174.50 К.

Чистий зиск за р. 1912. вносив 40.080 К 42 с, до того позісталість з зиску за 1911. р. 216.56 К, разом 40.296.98 К.

З чистого зиску внесе Надзираюча Рада призначити: 1) до резервового фонду (§. 15 стат.), 2) на 6 пр. дивіденду від членських уділів, а то: цілу дивід. від уд. на 324.432.18 К зложених перед 1/1 1912. р. 19.465.93 К. 1/2 дивід. від уд. на 23.151.68 К, зложених до 30 червця 1912. р. 1912. 694.56 К, 1/4 дивід. від уд. на 18.174.59 К зложених до 30 вересня 1912. р. 272.62 К 20.433.11 К, 3) до фонду на ріжницю курсів 1.500 К, 4) на добродійні ціли (до розпорядження Надзираючої Ради) 12.000 К, 5) перенести на слідуючий рік решту 363 К 87 с; разом 40.296.98 К.

В 1912. р. перевела контрольна комісія три несоподівані шконтра каси і вальорів, та три ревізії книг, рахунків і документів, а відтак переглянула замкненє рахунків і білян за рік 1912. і перевірила що білянє є згідний з книгою головною і книгами помічними, як також з вислідами касового шконтра. Позички мають добре забезпеченє, а рати впливають взагалі правильно. Залеглости давнійші дуже малі. Фонд резервовий ульокований в вальорах з пупілярним забезпеченєм. Зарахованє оборотів грошевих і обчисленє відсотків є точне. Інвентарі виказують цілковиту згідність з білянсом. Задавених векслів нема. Товариство розвиває ся правильно.

Перегляд фондів і касових оборотів товариства взаїмного кредиту „Дністер“ за адміністраційні літа I—XVII. (1896—1912)

Всіх вкладок протягом 17 літ зложили сторони 19,807.895 К, звернено сторонам 16,124.467 К.

Процентова стопа від вкладок: в р. 1896 і 1897 — 5 пр.; в р. 1898 і 1899 до 30% — 4 1/2 пр.; від 1/2 1899 доси 4 пр.

Всіх позичок протягом 17 літ виплачено членам на суму 22,400.405 К; сплатили члени

на позички суму 17,905.448 К, остало позичок на суму 4,494.957 К.

Дивіденда від членських уділів: в р. 1896—1912 все 6 пр., разом 149.259 К.

На добродійні ціли протягом 17 літ виплатило товариство 119.981 К.

Число членів 5968, з того 5430 господарів селян; сума декларованих уділів 395.250 К. Подвійна порука 790.500 К.

Загальний оборот касовий протягом 17 літ виносив 140,134.037 К.

Рік	Вклади	Позички на скрипти і векслі	Число членів	Рез. ф і спец. резерва страт	Чистий зиск
Стан на кінці року	в коронах	в коронах			
1896	124.193	132.836	489	978	989
1897	279.756	283.919	941	2.210	4.649
1898	413.951	461.037	1369	3.851	5.681
1899	680.130	651.557	1727	5.692	5.988
1900	806.804	763.737	1857	7.678	6.782
1901	900.214	869.345	2006	9.781	8.699
1902	1,103.333	1,239.243	2392	12.410	12.797
1903	1,444.590	1,330.822	2831	17.715	12.085
1904	1,783.673	1,616.402	3351	22.797	10.459
1905	2,072.928	2,042.615	3844	27.036	17.644
1906	2,561.541	2,542.635	4331	34.857	18.847
1907	2,795.183	3,410.683	5094	46.842	26.881
1908	2,848.890	3,396.002	5223	55.582	37.484
1909	3,721.069	3,471.480	5265	66.011	34.407
1910	3,153.746	3,810.183	5550	76.217	38.204
1911	3,468.297	3,916.577	5693	87.586	43.793
1912	3,683.428	4,494.957	5968	99.267	40.297.

Надіслане.

(За сю рубрику Редакция не відповідає).

Др. Мирон Вахнянин

спеціаліст внутрішних недуг

ординує від 1. мая

в Карльсбаді дім „Goldener Löwe“ напротив Curhaus-y.

Краєвий адвокат

Др. Евген Гвоздецкий

отворив канцелярию

у Львові

при ул. Красіцких ч. 6.

Нічні роздумування сьв. Августина.

Після Арнольдїя і Гайзера приладив

о. І. Плавюк.

(Дальше).

Перша ніч.

Дитиняча любов.

Наостанку опинили ся ми на морю. Ладібно іграють філі, погідне небо, пригідний вітерець, все ворожить нам щасливу дорогу. Як буде така воля Всевишнього, то за кілька день буду в Африці і знов побачу свою вітчину. Все чимраз дальше віддаляє ся Італія; при блідім світлі місяця ледви що вже пізнаю побережє, що від него ми відчалили. О! Італія... погляд ...побережє! Якесь неописане чувство переймає мене тут так нагло. О, укочений біль знов будить ся і то напраснійше, як перед тим! Бідні люди! Тож безуспішно старав ся розум успокоїти серце і прогнати з него всю журбу. Я думав, що то загойла ся та глибока рана, а она отирає ся і ятрить ся на ново. Предвічний Боже, що за споми! О! дух виравді бодрий, але тіло давить нас до землі. Я опираю ся, не хочу, а однак чую, що по лиці скотили ся слези, а мимохіть плач придушує мій голос. Але мій біль зовсім справедливий. Тебе, дорога мати, не побачу знов на сій землі, не посітиш знов своєї вітчизни в моїм товаристві Спочивайте спокійно ви сціпелі члени, бездушна поволоко тої, що дала мені житє; вас лишаю на італійській землі!

Прости, о Боже, прости серцю сина сей вилив болю. Ти знаєш, яку матір я втратив. Се смертне житє се найменше, що їй завдячую. О, як безнастанно старала ся она завести мене до небесного житя! Ледви засияла в моїй молодій душі равня зоря розуму, а она вже до Тебе, мій Боже, склонювала мої прозябаючі пориви. Кілько то разів денно, наслідуючи материнський голос, лебедів і дитячими звуками Твое почести гідне ім'я! Як часто, не знаючи Тебе, повторяв я то, що єї

уста мені проводили і в дитинячій наївності обіцявав я все Тебе любити, ніколи від Тебе не віддаляти ся! Невірний! Де Твої так справедливі обітниця? Я ріс, але із старшими роками ставав зовсім иншим, як мав бути. Она безнастанно засівала в моє серце дорожчине зерно красної чесноти; але засівала его на невдячній почві. Материнська ніжність старала ся розбудити в мені любов до Твого святого закона, однак на дармо. А коли запримітила, що я відчувив ся від Тебе, склонив ся до невилічимої ересі, тоді її очі стали невначе двома горячими жерелами сліз. Бо жадна матір не виплакала тільки сліз на гробі свого одинака, як она над упадком моєї душі, що завмерла в пристрастях. Весь час і кілька літ се тривало, що я все чим-раз більше віддаляв ся від Тебе, боліло її серце, коли своїми очима споглядала не на сина, лиш невначе на трупа; Тобі Одному лиш відомі гіркі стони її жалісливого серця. Не проминув і день, щоб она з побожною понуки не являла ся двічі в Твоєм великоліпнім храмі.

Коли там приносила ся неперочна жертва, що дала світові життя, то она разом Тобі жертвувала свої молитви і ридання за моє навернене. Чи то коли лакомо слухала слів архіпастира, що подавав вірним хліб життя, чи коли скуплена в святім мовчаню розважала над вічними правдами і все мала мене перед очима, все благала для мене милосердя, прощення і помочи. Ніколи не сходила ранна вірничка, ніколи не обнімала ніч своїми тінистими руками землю, щоб она годинами не клячала перед Тобою в самітній кімнатці. А тут — серед ридань і сліз — повтаряла часто моє ім'я і благала Твого милосердя для моїх провин. З якою настійчивістю просила она найсвятіших і наймудріших Твоїх слуг, щоб вже раз увільнили мене від похибок тої нерозсудної науки, що є смертоносну отрую носив я в своїм серцю! Чи таку матір міг би я невдячно забути? Ні, дорога матінко! Ніколи не забуду твоєї журливої любові, твоїх тривожних старань, гіркий біль серця із за мене і твою сталу мету: навернути мене до Бога. Все буду споминати той день, коли я тебе нелюдяно лишив на березі Африки. Бідна мати! Чого вже не пробувала, яких слів не уживала, щоб бодай тільки вимочи на мені, щоб могла мені товаришити!

Коли моя душа була покрита тисячними огидними ранами, серце сковане цінкими кайданами мого многогрішного життя, дух засліплений заравлюючою ересю маніхейської безбожності і я держав ся остеронь Бога, тоді постановив я поїхати до Риму, куди мене манила жадоба слави. Моя хвороба вже так далеко поступила, що я її не відчував. Але добре її відчувала матір, що по моїм від'їзді страждала всяку надію на навернене. Окрилена любовою пішла зо мною аж за море, а коли тут запримітила, що розвіяли ся всі надії, щоб я змінив свою вдачу, тоді серед ридань благала і заклинала мене, щоб я її взяв із собою. Був вечір і я використав якраз її побожність, щоб її обманити, я удав, що бажаю вволати її волю. Я обіцяв їй, що аж досвіта відплинемо, а она нехай сю ніч проведе на побожній молитві на гробі святого Кипріяна. Она повірила мені, а я тим часом відплив і позбув ся її. Як було їй на душі, коли она перед розсвітом пробудила до пристани і не застала мого корабля, — се лиш ти знаєш, предвічний Боже, що чув її ніжні стони і благання. Мені видить ся, як би я бачив її бліду, опущену, голова склонена до землі, ватоплена в сумних думках, повільним кроком вертає до Таґасті, щоб там проводити дальше сумні дні і гіркі ночі і складати нові обіти за навернене свого нещасливого сина.

Ще мені здає ся, як би я бачив, що она наостанку ободрена мужескою відвагою, опускає свою вітчину і серед мозольної подорожі глядить мене аж десь на крайних границях Італії. Можна уявити собі її радість, коли приблизивши до єпископського міста великого Амбразія, застала, що я вилізв ся з маніхейської бішености, хотів же не був християнином. О, який се був день для неї, коли бачила, що я на вернув ся до Тебе, Жерело життя, коли бачила, що я відродив ся в святім хрещеню. Тоді всі її бажання тут сповнили ся. Виравді, ти дорога мати, сказала мені се півнішше, а я все ще пригадую собі обставини тої розмови. Ми були в дорозі до Африки до

Остії. Там оперши ся о балькон, з котрого представляв ся нам красний вид на город, ми забавляли ся і розмовляли о вічних благах, що ждуть нас по смерті. Все збережу в серцю її послідні слова, якими закінчила розмову. Коли на твоєм лиці малювала ся небесна краса, тоді ти промовила до мене: Мій сину, для мене вже ніщо не має примани в сім житю. Вже сповнили ся всі мої надії в сім житю і я не знаю, по що я ще тут і що тут маю робити. Нім піду в сиру землю, бажала я бачити тебе християнином. І Бог, над моє сподіване, се виповнив. Тепер не лиш споглядаю на тебе, яко на християнина, але й яко на такого, що стремить до найвишого совершенства християнських чеснот. Тепер же мені ніщо не остає, лиш в мирі замкнути очі!

Не можу тепер пригадати собі, що я тоді на се відповів; але знаю, що ти якраз по п'ятих днях сильно захорувала, так, що в дев'ять днів по тім тебе забрала мені смерть. А тоді, коли ти вже зовсім прибіта тяжкою недугою, близка смерті, з трудом обернула ся, щоб знайти мене між обступившими тебе, окрита смертною блідістю, в завмираючим поглядом, блудними очима, тихим голосом, слабим... о, серце пukaє мені, біль роздирає груди... Плач, Августине, бо і мавш чого плакати! Я стратив матір, яких мало і то тоді, коли я ледь пізнавав, що маю таку матір і хотів бути для неї вдячний. Прости дорога матінко! О, смерть нас розлучила і лиш смерть мене з тобою злучить. Ти, яко чистий дух, пробував в безмірних просторах неба; а я безрадний сирота тиняю ся по сім нещасливим місці прогнання. Дорога матінко! хотів би я далеко від тебе, то все таки ти не сходиш мені з пам'яті. Я виджу тебе, роздумую о тобі в душі, чую у внутрі твій милий голос, а передо мною ті послідні слова, що їх вимовила. — І що починаю я нерозумний! Таж сими споминами я лиш збільшаю біль, що мав его втихомирити.

(Дальше буде).

1) Творцем маніхейзму був перський священик Манес в 3. віці. Єго злука науки Зороастра з гностицизмом. Ставляє два принципи: царство світла (Бога) і царство темноти (сатани). Видимий світ і чоловік повстали із злуки частий світла з темнотою і духа з матерією. Щоби Божі часті світла освободити від матерії, зійшов один дух світла Христос, в повірнім тілі і учив, як вернути до царства світла. Розпятий прихильниками сатани, умер повірно, а для доповнення спасення віслав Паракліта Манеса.

Маніхей ділили ся на совершенних і несовершенних. Совершенні мали здержувати ся від соприжества, мяса і вина, не нищити звірят і рослин. Несовершенні могли уживати світла, але їх душі для очищення мусіли переходити через різні тіла.

2) Медиолан.
3) Коло Риму.

Телеграми

з дня 20. мая.

Відень (ТКБ). Нині перед полуднем на місник др. Коритовский зложив присягу на руки цісаря.

Відень (ТКБ). Міністер скарбу Залеский вніс нині в палаті нослів піврічну бюджетову провизорію до 31. грудня с. р. По відчитаню впливів палата приступила до дальшої верифікації виборів.

Прага (ТКБ). Посли молодочехи, котрі нараджували ся вчера над парламентарною тактикою, рішили полишити становище до правительства чеському клубови.

Берлін (ТКБ). Бюро Вольфа довідус ся, що цісар дарував останок кари засудженням за шпигунство англійським офіцерам Брандону, Франкови і адвокату Стіварту.

Лондон (ТКБ). Англійський король виїхав вчера з жінкою до Берліна.

Відень (ТКБ). Перед судом присяжних розпочав ся ту обчислений на два дні процес проти Павла Куншака, котрий дня 1. лютия застрілив посла Шумаєра.

Оголошене конкурсу.

Дирекция спілки кредитової „Лемківський Союз“ в Новім Санчі розписує отсим конкурсу на посаду урядника (книговодця) з речинцем до 31. мая 1913.

Убігаючи ся о сю посаду мають предложити:

- 1) Свідцтво зложеного іспиту з книговодства (бухгалтерії).
- 2) Свідцтво відбутої практики в однім з товариств кредитових.
- 3) Метрику хрещеня.
- 4) Своє „curriculum vitae“.

Платня визначена буде після кваліфікацій кандидата.

Новий Санч 16. мая 1913.

Дирекция.

Добра посада дяка сейчас до обняття в Мишкові, п. Більче золоте. Вимоги: Добрий теноровий голос, знане ірмологіону і тишка, чеснота, моральність і тверезість. Гране на фісгармонії пожадане. Зголошувати ся до Уряду парохіяльного. 542(3)

КІНО „КОПЕРНІК“

Sans-Rival
ул. Коперника ч. 9.
у Львові.

Представленя відбувають ся щоденно від год. 4 по пол. до 11. вночі. В неділі і свята від 3 до 11.
— Добірна програма. —

489

Рух залізничних поїздів

обов'язуючий з днем 1. мая 1913 р. після часу середньо-європейського.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 600 вечером до 559 рано означені підчеркненням чисел мінутних.

Приїзд до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 222, 542, 6220, 725, 845, 955, 110*, 125, 220\$, 530, 751, 825, 940
*) з Тарнова. §) від 15/5 до 30/9 включно щоденно.
†) з Городка яг. від 1/6 до 30/9 вкл. щоденно. о) з Мостиск.
З Підволочиска: 715, 1125, 147\$, 215, 525, 1030, 1048†
†) з Красного. §) від 15/5 до 30/9 вкл. щоденно.
З Черновця: 1207, 523*, 543*, 740, 1028†, 145, 535, 631, 925
*) з Станіслава. †) з Коломиї. *) з Ходорова в кождий день по неділі і свята.
Зі Стрия: 720, 900, 1140, 620, 1100, 1042\$, §) від 15/6 до 8/9 включно лишень в неділі і римо-кат. свята.
Зі Самбора: 745, 955, 148, 830.
Зі Сокаля: 705, 100, 733.
З Яворова: 804, 420.
З Підгаєць: 1120, 1020.
Зі Стоянова: 950, 630.

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиска: 656, 1105, 133*, 158, 506, 1012, 1031†
†) з Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щоденно.
З Підгаєць: 726*, 1049, 1001, 1200\$
*) з Винник. §) з Винник лиш в суботу.
Зі Стоянова: 931, 611

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 708*, 1031, 303* 941, 1143\$, *) з Винник. §) з Винник в суботу.

Локальні поїзди.

на головний дворець:

З Брухович: щоденно 655
щоденно: від 1/5 до 30/9 726
від 1/6 до 31/8 837, 1100, 341, 515, 930.
в неділі і римо-кат. свята: від 1/5 до 31/5 341, 930.
від 1/6 до 31/8 154.
З Янова: щодня: від 16/5 до 15/9 911, від 1/6 до 31/8 125
в неділі і римо-кат. свята: від 11/5 до 31/8 1010.
З Любіня: в неділі і римо-кат. свята від 11/5 до 8/9 900.
З Винник: лишень в суботу 1216.

Віїзд зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 1235, 335, 825, 832, 126†, 205\$, 245, 540*, 550, 700, 730, 1110
*) До Рашева. §) від 15/5 до 30/9 включно щоденно. †) До Городка яг.
До Підволочиска: 608, 1040, 200, 245\$, 255†, 840, 1115.
†) До Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно щоденно.
До Черновця: 245, 610, 910, 1008, 230, 312*, 552†, 750*, 1100.
*) До Станіслава. †) До Коломиї.
*) До Ходорова в кождий день перед неділю і свята.
До Стрия: 725, 1102\$, 150, 650, 815, 1125.
§) від 15/6 до 8/9 вкл. лишень в неділі і римо-кат. свята.
До Самбора: 652, 905, 350, 1056.
До Сокаля: 750, 235, 750, 1135*.
*) До Рави рускої (лишень в неділі).
До Яворова: 840, 631.
До Підгаєць: 555, 453.
До Стоянова: 805, 600.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиска: 623, 1100, 214, 258*, 312†, 902, 1133.
†) До Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.
До Підгаєць: 609, 134*, 515, 1040\$.
*) лишень до Винник. §) До Винник лишень в суботу.
До Стоянова: 822, 617.

на дворець „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 628, 153*, 536, 745*, 1059\$.
*) Лишень до Винник. §) До Винник лишень в суботу.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 600
щоденно: від 1/5 до 30/9 421.
від 1/6 до 31/8 724, 1005, 225, 615, 835.
в неділі і римо-кат. свята: від 1/5 до 31/5 225, 835.
від 1/6 до 31/8 1247.
До Янова: щоденно: від 16/5 до 15/9 303, від 1/6 до 31/8 1015.
в неділі і римо-кат. свята: від 11/5 до 31/8 111.
До Любіня: в неділі і римо-кат. свята від 11/5 до 8/9 225.

З друкарні В. А. Шайковского у Львові.

Видає і відповідає за редакцію Семен Горук.